

AL XV-LEA CONGRES INTERNAȚIONAL DE ȘTIINȚE ONOMASTICE (Leipzig, 13—17 august 1984)

În perioada 13—17 august 1984 a avut loc la Leipzig cel de al XV-lea Congres internațional de științe onomastice, organizat de Universitatea „Karl-Marx” (sub protectoratul direct al prof. dr. h. c. Hans-Joachim Böhme, ministrul pentru învățământul Superior și de Specialitate din R. D. G., și al prof. dr. sc., dr. h.c. Lothar Rathmann, rectorul Universității din Leipzig), sub patronajul Comitetului Internațional de Științe Onomastice (CISO) și de comun acord cu Centrul Internațional de Științe Onomastice de la Louvain.

Comitetul de organizare a fost format din : prof. dr. Karel Roelandts, secretarul general al Comitetului Internațional de Științe Onomastice, prof. dr. sc. Ernst Eichler, președintele celui de al XV-lea Congres internațional de științe onomastice, prof. dr. sc. Wolfgang Fleischer, prof. dr. sc. Karlheinz Hengst, prof. dr. sc. Hans Walther, vicepreședinți ai Congresului, prof. dr. sc. Werner Bahner, președintele Academiei Saxone de Științe din Leipzig, prof. dr. sc. Hans Piatzza, prorector pentru științele sociale la Universității „Karl-Marx”, și din 14 membri, reprezentând diverse academii și centre universitare din R. D. G. : prof. dr. sc. Klaus Bochmann, prof. dr. sc. Rosemarie Gläser, dr. Eike Gringmuth-Dallmer, prof. dr. sc. Rudolf Große, prof. dr. sc. Karl Gutschmidt, prof. dr. sc. Hörst Naumann, prof. dr. sc. Albrecht Neubert, dipl.-Lehrer Lothar Krasemann, dr. Elke Saß, dr. Gerhard Schlimpert, dr. Johannes Schultheis, dr. Ekkehard Schulz, doz. dr. sc. Walter Wenzel și dr. sc. Teodolius Witkowski.

Al XV-lea Congres internațional de științe onomastice, consacrat temei generale *Numele proprii în limbă și societate*, a început luni, 13 august 1984, printr-o ședință festivă, la care au luat cuvântul prof. dr. sc. Ernst Eichler, prof. dr. Karel Roelandts, prof. dr. h. c. Hans-Joachim Böhme și prof. dr. sc., dr. h.c. Lothar Rathmann. A urmat apoi, în cadrul aceleiași ședințe, expunerea profesorului Ernst Eichler, intitulată *Die Namenforschung in der DDR — Entwicklung und Stand*.

Programul Congresului a cuprins conferințe, expuneri, comunicări și mese rotunde.

Cele șapte conferințe, susținute în ședințe plenare, au abordat probleme generale și au pus în discuție, în primul rând, aspecte teoretice legate de științele onomastice : 1. W. Fleischer (Leipzig), *Der Eigenname als sekundäre Benennung* ; 2. Th. Andersson (Uppsala), *Rekonstruktion in der Onomastik* ; 3. A. V. Superanskaja (Moscova), *Imja sobstvennoe — v jazyke ili v obščestve ?* ; 4. W. H. F. Nicolaisen (Binghamton), *Socio-onomastics* ; 5. F. Debus (Kiel), *Zur Pragmatik von Namengebung und Namensgebrauch in unserer Zeit* ; 6. R. Šrámek (Brno), *Die Kategorie des Allgemeinen in der Namenforschung* ; 7. M. Hornung (Viena), *Toponymische Schichten in der Ostalpenländern*.

Expunerile și comunicările, circa 300, au fost prezentate și discutate de reprezentanți din 33 de țări, în cele 7 secții care au funcționat : 1. *Teoria, metodologia și istoria onomasticii* ; 2. *Diferențierea sociolingvistică a numelor proprii și pragmatica numelor* ; 3. *Numele proprii și istoria limbii* ; 4. *Numele proprii și contactul lingvistic* ; 5. *Numele proprii și științele sociale nonlingvistice (arheologie, geografie, istorie, demografie)* ; 6. *Numele proprii în operele literare* ; 7. *Numele proprii în cartografie și în comunicarea internațională*.

În primele patru secții au fost dezbătute cele mai diverse fapte de toponimie și antroponimie, chestiuni majore de teorie și metodologie, dar și amănunte interesante legate de specificul regiunilor de contact lingvistic sau caracteristice unor anumite țări : specificitatea și structura numelor proprii, problematica sensului, aspectele comunicative și pragmatice ale numelui, utilizarea diferențiată a acestuia în diverse tipuri și situații ale comunicării (variante, forme familiare sau afective, perifraze etc.), numele propriu și formele de existență în limbă (dialecte, limbă familiară, limbă literară), profilul ideologic și poziția pe care o are în publicistica comercială, trecerea numelui propriu dintr-o limbă în alta, metodele specifice cercetării fenomenului și starea

actuală a comunicației internaționale. De asemenea, o atenție deosebită s-a acordat evoluției onomasticii, sarcinilor ei actuale, raporturilor dintre aceasta și alte discipline lingvistice, diferențierii sociolingvistice și geografice a denotației, problemelor lexicografiei onomastice.

Ultimele trei secții, cu un caracter mai special, au analizat probleme privind: evoluția numirilor în funcție de istoria formațiilor sociale (numele propriu și istoria socială, istoria populației), numele geografice și politica (nume de țări, de state etc.), dezvoltarea orașelor și microtoponimia și antroponimia urbană, geografia istorică, istoria agrară și microtoponimia rurală, istoria persoanelor, genealogia, numele de familie și supranumele, istoria civilizației și numele proprii legate de ea, numele proprii și științele istorice auxiliare, aportul specific al onomasticii în studiul operelor literare, raportul dintre onomastica literară, stilistică și teoria textului, numele propriu și structura textului (întrebuințarea alternativă a prenumelor și numelor de familie, abrevierea numelor, perifrazele și variantele lor), creația artistică și utilizarea numelor proprii (alegerea numelor, crearea acestora și capacitatea lor de a caracteriza personajele), reproducerea numelor proprii în materialul cartografic, rolul exonimelor și posibilitățile lor de reducere, sarcinile și rezultatele normalizării naționale și internaționale a numelor geografice etc., etc.

La toate acestea se adaugă și temele abordate în cadrul celor trei mese rotunde, pe subiecte alese: 1. *Probleme ale reconstrucției în onomastică*; 2. *Onomastică și arheologie*; 3. *Onomastică — istoric locală — școală*.

Din țara noastră au participat la acest congres cadre didactice universitare și cercetători științifici din Cluj-Napoca, Timișoara, Iași și București, care au prezentat comunicările: *Les hypocoristiques slaves: structure, fonction, origine* (Ioan Pătruț), *Familiennamen, Übernamen sowie Orts- und Flurnamen im unteren Tarnavetal (Kokellal), die aus Hypokoristika entstanden sind* (Vasile Frățilă), *Le suffixe -inț, dans la toponymie roumaine* (Viorica Goicu), *La structure des noms de villages du Banat* (Rodica Suflețel), *Surnoms et sobriquets provenus de prénoms* (Ion Nuță), *Onomastique geto-dace, Noms des chrétiens daco-romains du IVe siècle* (I. Ionescu).

La sesiunea de închidere, care a avut loc vineri, 17 august 1984, au rostit alocuțiuni președintele celui de al XV-lea Congres, secretarul general al CISO și reprezentanți ai Academiei de Științe din R. D. G. și ai Universității „Karl-Marx” din Leipzig. Cu acest prilej, s-a făcut un bilanț al celor cinci zile, s-a scos în evidență valoarea comunicărilor susținute, s-a stabilit ca rezultatele acestei întîmări internaționale să fie valorificate, prin publicarea lor într-un volum și s-a hotărât ca viitorul congres, cel de al XVI-lea, să aibă loc, în 1987, la Quebec.

Manifestare științifică de mare prestigiu, cel de al XV-lea Congres internațional de științe onomastice s-a bucurat de o organizare ireproșabilă și de condiții excepționale, care au înlesnit schimbul util de informații și opinii și au facilitat stabilirea unor relații indispensabile care trebuie să existe între specialiștii unei științe în evident progres. Caracterul de lucru al Congresului, tematica vastă care a fost abordată, nenumăratele idei originale, susținute cu materiale de mare probitate științifică, discuțiile interesante purtate la sfîrșitul fiecărei sesiuni, toate acestea au scos în evidență importanța studierii toponimiei și antroponimiei, saltul calitativ făcut de cercetările onomastice pe plan internațional.

Ion Nuță

Centrul de Lingvistică, Istorie Literară și Folclor,
Iași, str. Codrescu, nr. 2

AL III-LEA SIMPOZION NAȚIONAL DE DIALECTOLOGIE

În 1980 lingviștii clujeni au organizat un prim Simpozion național de dialectologie și au propus ca astfel de manifestări științifice să aibă loc din doi în doi ani. Lucrările prezentate la acest simpozion au fost publicate în *Materiale și cercetări dialectale*, II, Cluj-Napoca, 1983.

În 1982 a fost organizat al II-lea Simpozion, de către lingviștii timișoreni, comunicările ținute fiind publicate în 1984 de Universitatea din Timișoara și Filiala Timișoara a Societății de Științe Filologice, într-un volum intitulat *Studii de Dialectologie*.

În zilele de 5 și 6 octombrie 1984 s-a ținut, la Iași, cel de al III-lea Simpozion, încât am putea vorbi deja de un început de tradiție în această privință. Se știe, așadar, de pe acum, că dialectologii se vor întruni în 1986 spre a face un nou schimb de idei și a contribui, astfel, la o mai profundă cercetare a graiurilor populare și, totodată, la o mai strinsă legătură între activitatea didactică și cea de cercetare științifică.

Cum este și firesc, de la un simpozion la altul s-au făcut progrese în ceea ce privește participarea cu comunicări și varietatea temelor abordate. În 1980 au fost înscrise 28 de comunicări, doi ani mai târziu 70 iar la recentul simpozion 89 de comunicări, din care s-au ținut 72. Din motive obiective, unii autori nu s-au putut deplasa la Iași. Comunicările la cel de al III-lea Simpozion vor fi publicate în „*Anuarul de lingvistică și istorie literară*”, tomul XXX A/1985 al Centrului de Lingvistică, Istorie Literară și Folclor din Iași.

Al III-lea Simpozion național de dialectologie a fost organizat de Universitatea „Al. I. Cuza” Iași, Societatea de Științe Filologice, Comitetul pentru Cultură și Educație Socialistă al Județului Iași, Inspectoratul Școlar Județean și Sindicatul Învățământului Iași. Datorită acestei largi colaborări au putut fi înlăturate ușor unele dificultăți care se ivesc în chip firesc în astfel de ocazii și asigurate condițiile necesare de lucru.

Numărul mare de comunicări a necesitat programarea lor pe secții :

I. Graiurile dacoromâne

II. A. *Atlase lingvistice, dicționare, glosare, anchete dialectale*

B. *Dialectologie — onomastică și folclor*

C. *Dialectele sud-dunărene*

III. A. *Istoricul cercetărilor dialectale*

B. *Graiurile și limba literară*

C. *Studiul elementelor populare în școală. Aspecte teoretice și metodologice.*

Desigur că ar fi de dorit ca la astfel de manifestări științifice toate comunicările să fie ținute în ședințe plenare. Acest deziderat nu poate fi însă realizat din cauză că timpul este limitat. De aceea s-a alcătuit o broșură cuprinzând rezumatele comunicărilor înscrise. În felul acesta participanții la cel de al III-lea Simpozion național de dialectologie au avut posibilitatea să cunoască și conținutul lucrărilor la prezentarea cărora nu au putut asista. Această broșură a ușurat participanților la simpozion alegerea comunicărilor la care să asiste.

Secțiile și subsecțiile nu au fost prestabilite. Cu o singură excepție totuși. Este vorba de subsecția C din secția a III-a, pe care organizatorii simpozionului au dorit s-o canalizeze, cât mai mult posibil, spre abordarea, sub aspect teoretic și metodologic, a predărilor elementelor populare (dar și regionale, desigur) în școală. În rest, secțiile și subsecțiile au fost constituite numai după ce autorii și-au făcut cunoscute titlurile lucrărilor și au trimis rezumatele. Așa stînd lucrurile, secțiile au indicat preocupările ce există la noi, în etapa actuală, în cercetarea variantelor teritoriale ale limbii.

Cum era și înflorise, majoritatea comunicărilor au privit graiurile dacoromâne. Nu au fost însă neglijate nici alte graiuri (germane, lipovenesti). Comunicările ținute au vizat mai toate subdialectele dacoromâne, uneori fiind atinsă și chestiunea raporturilor acestora cu unele limbi străine. Nu au lipsit, desigur, comunicările consacrate unor particularități fonetice ale graiurilor dacoromâne: tratamentul $r...r > l...r$ ($l...r$ zero) în unele cuvinte, durificarea fricativelor prepalatale ξ, j și consecințele acestui proces, variantele fonetice regionale ale prepozțiilor *de* și *pe*, iotacizarea verbelor etc. Autorii s-au oprit apoi asupra unor particularități morfologice și lexicale. Au fost aduse, astfel, noi contribuții privind unele forme arhaice de prezent, perfect simplu sau mai mult ca perfect etc. Desigur că graiurile oferă încă multe forme gramaticale care necesită o cercetare mai îndepărtată. Este știut că o bună parte din materialul morfologic consemnat de atlasele noastre lingvistice nu a fost încă valorificat. Am crede că această constatare ar putea contribui la îmbogățirea tematicii următoarelor întruniri ale dialectologilor. În ceea ce privește lexicul, a fost studiată în special terminologia meserilor, a ocupațiilor și cea privind corpul omenesc. De asemenea, a fost cercetat lexicul dialectal din DLR.

Evident, pentru multe fapte privind graiurile dacoromâne s-au făcut numeroase referiri la atlasele lingvistice, care reprezintă o sursă ca și inepuizabilă de material pentru cercetările dialectale. S-a insistat, cu bună dreptate, și asupra *Atlasului limbilor Europei (Atlas Linguarum Europae)*, la a cărui elaborare participă și cercetători români, atlas care deschide perspective noi în cercetarea limbilor și a variantelor lor teritoriale, permițând compararea unor idiomuri nu numai din aceeași familie, ci și din familii diferite și formularea unor concluzii la care nu știm cum și când s-ar fi putut ajunge fără acest important instrument de lucru (interpretarea hărții 047 *le bois, la forêt* a fost foarte elocventă în această privință).

O parte din comunicări s-a referit la raporturile dialectologiei cu onomastica și cu folclorul. Accentul nu a stat pe considerațiile teoretice, cu caracter general privind aceste raporturi, deși s-au adus și sub acest aspect contribuții importante, ci pe faptele ilustrative, pe materialul oferit de graiuri, de textele folclorice, care nu poate fi explicat cum se cuvine decât dacă cercetătorul are o temeinică pregătire multidisciplinară. Au fost, astfel, studiate o serie de particularități regionale de limbă oglindite în toponime, în nume de familie, în porecle, au fost cercetați termeni geografici populari. S-au semnalat apelative geografice cu caracter regional prea puțin cunoscute sau neatestate în dicționare. La unele li s-au stabilit acum aria de răspândire și etimologia.

Au fost abordate apoi raporturile dintre graiuri și limba literară. Și aici accentul a fost pus pe materialul ilustrativ, fiind semnalate numeroase particularități regionale în texte aparținând secolelor XVI, XVII și XVIII, apoi în unele opere literare contemporane.

Un alt domeniu abordat a fost istoricul cercetărilor dialectale. S-au adus noi date privind contribuțiile unor cărturari din trecut (S. Pușcariu, T. Cipariu, I. Caragiani) la cunoașterea graiurilor dacoromâne sau aromâne, la studiul repartiției dialectului dacoromân, chestiune complexă și încă nerezolvată pe deplin. Au fost apoi prezentate detalii privind unele surse noi pentru cunoașterea istoriei graiurilor dacoromâne: arhivele transilvanice și *Lexiconul heptaglot* de la Oxford.

În ceea ce privește dialectele sud-dunărene, am observa, mai întâi, că aceste idiomuri s-au bucurat acum, în comparație cu simpoziioanele precedente, de mai multă atenție. S-a efectuat astfel, pe baza poemului *Lucașfărul* al lui Eminescu, transpus în dialect aromân, o statistică interesantă privind structura lexicului aromân, reliefându-se, din nou, ponderea elementului latin. S-au scos apoi în evidență, plecându-se de la transpunerile aromâne ale poeziilor lui Eminescu, posibilitățile pe care le oferă dialectul aromân, în cluda unor dificultăți datorite în primul rând lexicului, de a dezvolta o variantă artistică. Aceste transpuneri sint ele însuși un argument în sprijinul ideii că idiomul aromân nu este o limbă aparte. Aceeași idee a rezultat și din comunicările care au cercetat graiurile aromâne sau meglenoromâne vorbite în țara noastră. S-a constatat că modernizarea vieții la noi determină o integrare socio-culturală a vorbitorilor acestor idiomuri și, totodată, un proces de integrare lingvistică, facilitat tocmai de faptul că este vorba de dialecte românești, nu de limbi aparte.

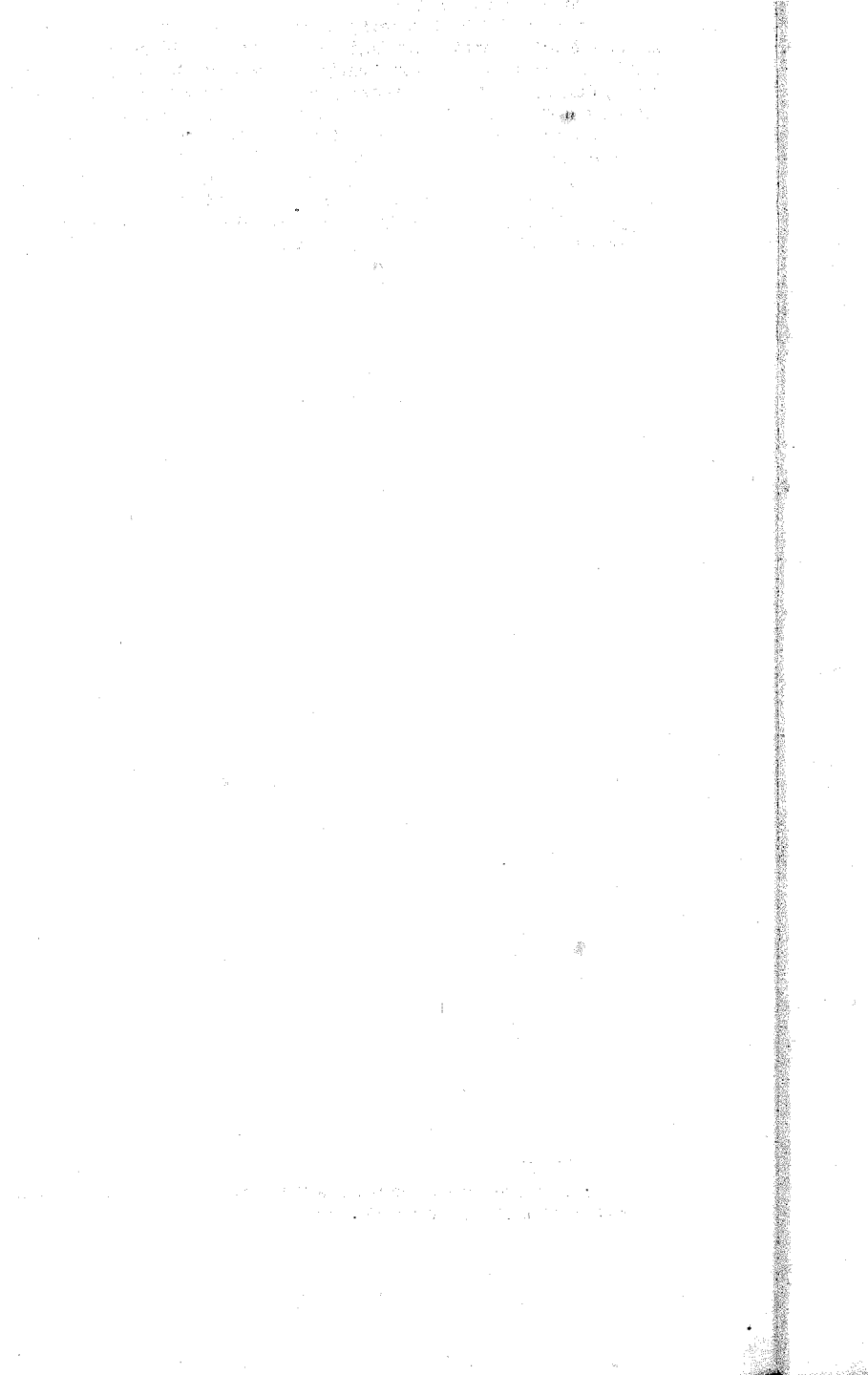
În sfârșit, o subsecție a urmărit studiul elementelor populare în școală. Observațiile teoretice și metodologice formulate au arătat importanța acestor elemente pentru interpretarea textelor literar-artistice. Aceste elemente au fost apoi privite prin prisma cultivării limbii în școală. S-au avut în vedere elementele populare din manualele școlare pentru diverse clase de elevi, începând cu ciclul primar. Am putea sublinia aici în special două concluzii: a) predarea limbii române în școală trebuie să includă o mai temeinică cunoaștere, la nivelul de înțelegere al elevilor, a elementelor populare și regionale, spre a se clarifica mai bine raportul dintre acestea și limba literară; b) materialul lingvistic popular și regional nu trebuie numai semnalat, cum

se mai obișnuiește pe la unele ore, rămânându-se, astfel, la un plan pur descriptiv. El trebuie și explicat, indicându-se aria de răspindire, sinonimele din limba literară și, cu deosebire, valoarea lui artistică. Elevul trebuie deprins, deci, să sesizeze semnificația artistică în textul literar (poetic, narativ ori dramatic) a faptelor de limbă cu caracter popular și regional. Această subsecție a adus, credem, contribuții care vor putea servi la îmbogățirea manualelor școlare și a metodicii predării limbii române.

Cel de al III-lea Simpozion național de dialectologie, la care au participat cadre didactice și cercetători științifici din Iași, București, Cluj-Napoca, Timișoara, Craiova, Bala Mare și Reșița¹ s-a caracterizat prin bogăția, varietatea, ținuta științifică riguroasă a comunicărilor și discuțiilor. Simpozionul a realizat, ca și cele precedente de altfel, o strânsă colaborare, cerință de prim ordin în învățământul nostru, între universități și institutele de cercetare științifică pe de o parte, între acestea și celelalte școli pe de altă parte. Comunicările ținute vor contribui, desigur, la dezvoltarea dialectologiei românești și la îmbunătățirea predării limbii române în școli. De asemenea, au fost formulate sugestii importante pentru ca următoarele simpozioane, la care vor trebui să fie antrenați cu comunicări și studenții, să se poată desfășura într-un cadru și mai larg, să valorifice mai mult imensul material din atlasele noastre lingvistice, dezvoltând studiul acelor nivele ale graiurilor regionale care pînă acum au fost mai puțin cercetate.

*Ștefan Giosu
Facultatea de Filologie
Iași, Calea 23 August nr. 11*

¹ Numele autorilor figurează atât în broșura amintită, prevăzută și cu un indice, cit și în Programul tipărit al Simpozionului.

ACTIVITATEA SECȚIEI DE LINGVISTICĂ ÎN ANII 1983—1984

1. Colectivul *Dicționarului limbii române* (Doina Cobeț, Corneliu Morariu, Victoria Zăstroiu, Eugenia Dima, Ioan Oprea, Maria Vișoiauu, Rodica Radu, Cristina Florescu, Carmen Pamfil, Eugen Munteanu) a redactat 450 p. de articole la litera *L*, a efectuat prima revizite a 150 p. de articole de la litera *V* și revizita definitivă a 300 p. de articole de la aceeași literă. Pentru completarea fișierului, s-au extras cca 40 000 fișe cu atestări din texte vechi, dialectale și moderne; de asemenea, s-au efectuat operații de completare și definitivare a redactării literii *V* (126 p.) și de definitivare pentru tipar (200 p.).

La tema *Tezaurul toponimic al României. Moldova* (Dragoș Moldevanu, Vlad Cojocaru, Gabriela Macovei) s-au redactat 400 p. articole de dicționar și s-a îmbogățit fișierul cu cca 24 000 fișe (dintre care cca 10 000 fișe din anchete pe teren în județele Suceava, Bacău și Vrancea și cca 14 000 fișe de documentare excerptate din biblioteci și arhive).

Colaboratorii temei *Noul Atlas lingvistic român. pe regiuni. Moldova și Bucovina* (Stelian Dumistrăcel, Ion Nuță, Ion Florea, Doina Hreapcă, Horia Birleanu, Cecilia Zoler, Eugenia Achiței) au lucrat la cel de al doilea volum de hărți, efectuând 20 de anchete pentru verificări și înregistrarea de texte și redactând 24 de hărți și 24 texte cu răspunsuri prezentate sub formă de material necartografiat. S-a efectuat coordonarea lexicologică a răspunsurilor înregistrate la 225 de întrebări, au fost fișate pentru indice răspunsurile la 400 de întrebări (prezentate sub formă de hărți sau de material necartografiat) și au fost scrise pe calc 80 de hărți de diferite tipuri. Pentru cel de al doilea volum de *Teze dialectale*, s-a organizat materialul (documentare lingvistică și etnografică și alcătuirea fișei benzilor înregistrate) și au fost transcrise 220 p. de texte excerptându-se totodată materialul lexical pentru glosarul regional.

Pentru *Atlasul limbilor Europei*, prof. dr. V. Arvinte și Stelian Dumistrăceli au efectuat șase anchete cu Chestionarul II, au făcut revizita listelor de referință etimologică pentru materialul redactat pe baza răspunsurilor din rețeaua națională la întrebările 524 — 546 din Chestionarul I, au redactat listele de referință etimologică și comentariile generale pentru răspunsurile la întrebările 120 (*fenelte din canard*) și 121 (*canelon*) înregistrate în limbile romanice.

În anul 1983, cercetătorii N.A. Ursu și Despina Ursu au redactat porțiunea *L — Z* din repertoriul de cuvinte și forme al lucrării *Neologismele limbii române în perioada 1760 — 1860*, fază cu care s-a încheiat elaborarea acestui studiu monografic. În anul următor, același cercetători au adunat materialul documentar necesar și au redactat primele două părți ale studiului *Limba cronicilor și a traducerilor românești din Moldova în perioada 1750 — 1800*.

2. La sfârșitul anului 1984 s-a terminat redactarea primului volum al *Tezaurului toponimic al României. Moldova*, însumând 1 293 p., care urmează a fi dat la tipar în cursul anului 1985.

3. Cercetători ai secției de lingvistică (N.A. Ursu, Stelian Dumistrăcel, Dragoș Moldevanu, Ion Nuță, Ion Florea, Doina Hreapcă, Doina Cobeț, Ioan Oprea, Eugenia Dima, Vlad Cojocaru, Gabriela Macovei) au publicat studii și articole în reviste de specialitate și de cultură („Limba română”, „Limba și literatură”, „Anuar de lingvistică și istorie literară”, „Cronica”, „Analele științifice ale Universității „Al. I. Cuza” din Iași”, secț. III, Filozofie, „Buletinul Universității „Al. I. Cuza”) sau volume colective (*Alexandru Philippide — 50 de ani de la moarte. Studii*, Iași, 1984; *Profesorul G. Istrate la 70 de ani*, Iași, 1984, *Materiale și cercetări dialectale*, Cluj-Napoca, 1983). În 1984 a apărut la editura „Junimea” din Iași cartea E. Lovinescu, *Mihail Eminescu*, ediție critică cu prefață, note, variante, bibliografie și indice de Ion Nuță.

4. O serie de cercetători au susținut comunicări la congrese internaționale, colocvii și simpozioane naționale sau la sesiuni științifice: *Al XV-lea Congres internațional de științe onomastice* de la Leipzig, 13 — 17 august 1984 (Ion Nuță, *Surnoms et sobriquets provenus de*

prénoms), *Simpozionul de semantică și lexicologie romanică, Craiova, 8 – 9 iunie 1984* (Ion Nuță, Dragoș Moldovanu), *Al III-lea Simpozion național de dialectologie, Iași, 5 – 6 octombrie 1984* (Ion Florea, Ion Nuță, Dragoș Moldovanu, Gabriela Macovei, Carmen-Gabriela Pamfil, Eugenia Dima), *Al VII-lea Simpozion de onomastică, Cluj-Napoca, 29 noiembrie – 1 decembrie 1984* (Ion Nuță, Horia Birleanu, Dragoș Moldovanu), *Sesiunea științifică „A. Philippide”, Iași, 28 – 29 octombrie 1983* (Ioan Oprea, Ion Nuță), *Sesiunile științifice ale Centrului de Lingvistică, Istorie Literară și Folclor din Iași, din 17 iunie 1983* (Ioan Oprea, Maria Vișolanu, Eugenia Dima, Doina Cobet, Ion Nuță, Dragoș Moldovanu) și din 21 – 22 mai 1984 (Doina Cobet, Cristina Florescu, Eugenia Dima, Maria Vișolanu, Eugen Munteanu, Ion Florea, Dragoș Moldovanu, Ion Nuță), *Coloquiul privind intertextualitatea, București, 14 mai 1984* (Cristina Florescu), precum și la ședințe de comunicări organizate de colectivele Centrului de Lingvistică, Istorie Literară și Folclor.

5. În vederea obținerii titlului de „doctor în filologie”, și-au susținut tezele cercetătorii Carmen-Gabriela Pamfil (*Conceptia lingvistică a lui Timotei Cipariu, 23 aprilie 1983*) și Ioan Oprea (*Terminologia filosofică românească modernă, 25 iunie 1983*).

6. În anul 1984, cercetătorul Dragoș Moldovanu a efectuat un stagiul de specializare de o lună la Universitatea din Freiburg (R.F. Germania).

CĂRȚI ȘI REVISTE PRIMITE LA REDACȚIE

A. Cărți

- BAHNER, WERNER, *Kontinuität und Diskontinuität in der Herausbildung der Romanischen Sprachwissenschaft*, Berlin, 1983, 40 p.
- BANFI, EMANUELE, *La sostanziale balcanizzazione del territorio romeico e della lingua neogreca*, Milano, 1982, p. 286 -- 324 (extras).
- BERGES, WILHELM, *Die älteren Hildesheimer Inschriften bis zum Tode Bischof Hezilos (1079)*, Göttingen, 1983, 216 p. + 35 pl.
- BRINGMANN, KLAUS, *Hellenistische Reform und Religionsverfolgung in Judäa. Eine Untersuchung zur jüdisch-hellenistischen Geschichte (175 -- 163 v. Chr.)*, Göttingen, 1983, 163 p.
- * * * *Das Handwerk in vor- und frühgeschichtlicher Zeit. Teil 2. Archäologische und philologische Beiträge*. Herausgegeben von Herbert Jankuhn, Walter Janssen, Ruth Schmidt-Wiegand, Heinrich Tiefenbach, Göttingen, 1983, 776 p.
- HIESTAND, RUDOLF, *Papsturkunden für Templer und Johanniter. Neue Folge*, Göttingen, 1984, 340 p.
- NEUBERT, ALBRECHT, *Diskurs über den Diskurs. Neue Denkanstöße in der Sprachwissenschaft oder zur Gegenstandsbestimmung der Linguistik*, Berlin, 1983, 16 p.
- * * * *Res referunt repertae Niilo Valonen. 1913 -- 1983*, Helsinki, 1983, 438 p.
- RUŽIČKA, RUDOLF, *Sprachwissen und Sprachkunst. Ein Beispiel: Die Metapher*, Berlin, 1983, 44 p.
- SCEVOLA, MARIA LUIZA, *Rilievi sulla religiosità di Costantino*, Milano, 1982, p. 209 -- 279 (extras).
- * * * *Die Schrift des Rufus von Ephesos über die Gelbsucht in arabischer und lateinischer Übersetzung*. Herausgegeben von Manfred Ullmann, Göttingen, 1983, 88 p. + 2 pl.
- * * * *Studien zum städtischen Bildungswesen des späten Mittelalters und der frühen Neuzeit. Bericht über Kolloquien der Kommission zur Erforschung der Kultur des Spätmittelalters 1978 bis 1981*, Göttingen, 1983, 637 p.
- * * * *Symposium saeculare Societatis Fenno-Ugricae*, Helsinki, 1983, 281 p.
- * * * *Timofej Jevsejevskij Folklore -- Sammlungen aus dem Tschere-missischen. 1. Märchen, Sagen und Volkserzählungen*. Herausgegeben von Alho-Alhoniemi und Sirkka Saarinen, Helsinki, 1983, 212 p.
- * * * *Tocharische Sprachreste. Sprache B. Teil 1: Die Texte Band. 1. Fragmente Nr. 1 -- 116 der Berliner Sammlung*. Herausgegeben von Emil Sieg und Wilhelm Siegling, neubearbeitet und mit einem Kommentar nebst Register versehen von Werner Thomas, Göttingen, 1983, 288 p.

TROSO, CRISTINA,

* * *

VENINI, PAOLA

Vasi antichi dei civici muset di Pavia, Milano, 1982, p. 330 — 417. (extras).

Upālipariprecchāsūtra. Ein Text zur buddhistischen Ordensdisziplin. Aus dem Chinesischen übersetzt und den Pali-Parallelen gegenüber gestellt von Valentina Stache-Rosen. Herausgegeben von Heinz Bechert, Göttingen, 1984, 120 p.

Peania traduttore di Eutropio, Milano, 1983, p. 422 — 448.

B. Reviste

„Annales Universitatis Mariae Curie Sklodovska“, Sectio F. Humaniora, XXXVII (1982), Lublin.

„Annali della Scuola Normale Superiore di Pisa“, Classe di lettere e filosofia, Serie III. XIII (1983), 1 — 2, Pisa.

„Boletín de la Real Academia Española“, tomo LXIII (1983), cuaderno CCXXVIII—CCXXIX, Madrid.

„Journal de la Société Finno-Ougrienne“, 78 (1983), Helsinki.

„Letras de Deusto“, 13 (1983), 25 — 26; 14 (1984), 28, Bilbao.

„Literature. Music. Fine arts. A review of German language. Research contributions on literature, music and fine arts. German studies“. Section III, XVI (1983), 1; XVII (1984), 1, Tübingen.

„Mémoires de l'Académie des Sciences, Arts et Belles-Lettres de Dijon“, CXXV (1981 — 1982), Dijon.

„Radovi. Razdlo Filoloških Znanosti“ (12 — 13) 1981 / 1982 ; 1982 / 1983, Zadar.

„Referativnyj bjuletën bojgarskoj naučnoj literatury jazikoznanie i literaturovedenie“ 26 (1983), 1 — 4, Sofia.

„Rendiconti. Classe di Lettere e scienze morali e storiche“, vol. 115 (1981), Milano.

„Revue Romane“, XVIII (1983), 1 — 2 ; XIX (1984), 1, Copenhagen.

„Rocznik Komisji Historyczno literackiej“, 19 (1982), 20 (1983), Wrocław.

„Zeitschrift für Balkanologie“, XIX (1983), 1 — 2, Wiesbaden.

„Živa antika. Antiquité vivante“, XXXII (1982), 2 ; XXXIII (1983), 1, Skoplje.

„Weimarer Beiträge. Zeitschrift für Literaturwissenschaft, Ästhetik und Kulturtheorie“, 20 (1983), 1 — 8, 10 — 12 ; 30 (1984), 1 — 4, 6, Berlin und Weimar.